

der den forkerte vej, og dag for dag nedjusterer økonomerne deres vækstsøn.

Samtidig er store dele af den finansielle sektor i alvorlige problemer. Bankerne har lidt massive tab på især et stadig mere skrantende boligmarked. Som konsekvens heraf er bankernes egenkapital skrumpet, samtidig med at deres udlån er steget. Den situation har skabt en voldsom ubalance i bankernes kapitalgrundlag, og det er nu entydigt klart, at en meget stor andel af de danske pengeinstitutter får stadig vanskeligere ved at leve op til kapitalkravene om, at banken skal have 1 kr. i egenkapital pr. 12,5 kr. i udlån.

Der er to løsninger på det problem: Enten skal bankernes egenkapital forøges – hvilket p.t. stort set er umuligt på grund af den økonomiske situation – eller også skal bankerne reducere deres udlån med op mod 25 pct., hvilket svarer til en reduktion af udlånene på ca. 500 mia. kr.

Hvis bankerne reducerer deres udlån i det omfang, vil det få fatale følger for de danske virksomheder. Virksomhederne vil få særdeles vanskeligt ved at få den nødvendige kredit i bankerne til fortsat udvikling og investeringer. For Socialdemokraterne er der ingen tvivl om, at denne udvikling vil medføre faldende produktion, flere virksomhedslukninger og stærkt stigende ledighed. Hvis udviklingen skal stoppes, skal der indskydes statslig kapital i bankerne hurtigt. Derfor er bankpakke II en nødvendighed.

Der er fra bankernes side gjort meget for at forklare kreditklemmen som en konsekvens af den internationale finanskriser, og at bankpakken i højere grad er en »samfundspakke« end en »bankpakke«.

Krisen i bankerne er ikke kommet af sig selv, ej heller kun af udefrakommende årsager. Årsagen er i høj grad manglende mådehold og omtanke i bankernes direktionslokaler. For Socialdemokraterne er det uforståeligt, at bankerne ikke har lært mere af fortidens hændelser.

I slutningen af 1980'erne og starten af 1990'erne blev Danmark, Norge og Sverige ramt af en meget alvorlig bankkrise. Mange banker havde eksponeret sig for kraftigt over for bl.a. bygge- og ejendomssektoren med få og meget store udlån. Da lavkonjunktoren indfandt sig, betød det, at risici, som bankerne havde påtaget sig, i mange tilfælde blev for store. Resultatet kender vi i dag: Bankerne oplevede meget alvorlige økonomiske problemer, hvilket bl.a. førte til

statslige overtagerer af de største banker i Norge og Sverige og Unibanks kollaps i Danmark.

For Socialdemokraterne er der ingen tvivl om, at bankerne under højkonjunktoren har gjort alt for lidt for at polstre sig til lavkonjunktoren, og at bankerne derfor selv bærer et væsentligt ansvar for kreditklemmen.

Realiteten er, at bankerne igennem de seneste år har ført en alt for lemfældig og risikobetonet udlånspolitik – en pointe, som også blev understreget på Finansrådets seneste årsmøde i november 2008, hvor formanden, direktør i Nordea Peter Schütze, sagde:

»I det danske finansielle miljø skabte vi et indlånsunderskud på 500 mia. kr. på ganske få år. Der var så mange spændende udlånsopgaver. Vi fik et alt for afslappet forhold til risiko, ikke mindst kreditrisiko. Og vi overlod alt for meget til matematikken og modellerne, samtidig med at markederne blev ved med at stige.«

Socialdemokraterne finder det afgørende, at en bred kreds af partier i Folketinget står bag forliget om bankpakke II. Socialdemokraterne ønsker at fremhæve følgende elementer i den endelige aftale om bankpakke II:

Bankpakke II forbedrer kapitalgrundlaget for pengeinstitutter og realkreditinstitutter markant.

De 100 mia. kr. vurderes at ville stabilisere bankerne og øge sandsynligheden for, at pengeinstitutterne vil løse op for kreditklemmen.

Bankpakke II lægger visse begrænsninger på direktionsslønningerne.

Direktionsmedlemmerne i pengeinstitutterne har haft særdeles kronede lønforhold i de seneste år. Socialdemokraterne har klart slået fast, at det er et udtryk for uacceptabel mangel på mådehold, og er derfor tilfredse med, at det lykkedes at sikre begrænsninger i de variable løndelev af direktionsslønningerne. Med pakken sikres:

- Forbud mod aktieoptionsprogrammer.
- Forbud mod, at variable løndelev overstiger 20 pct. af den samlede grundløn inklusive pension.
- Forbud mod at fratække mere end halvdelen af direktionens løn i instituttets skatteregnskab.
- For alle banker indføres der derudover et generelt forbud mod, at aktieoptioner og andre variable løndelev kan overstige grundløn inklusive pension med mere end 50 pct.